

[Behnke]

1. marts, for at fastholde regeringen på dens løfter.«

Som jeg erindrer det samråd, der fandt sted den 25. januar 1989, var det helt klart både Socialdemokratiets og hr. Helge Mortensens intention, at vi skulle have reklamer tilladt pr. 1. marts 1989.

Nu kan jeg forstå på hr. Helge Mortensen, at Socialdemokratiet ikke længere mener, det er nødvendigt. Nu er det altså tilfredsstillende, at regeringen vil fremsætte et lovforslag, som vi endnu ikke har set, og så vil man se tiden an, når det lovforslag kommer til behandling her i Folketinget. Det, at man på den måde vil se tiden an, betyder jo altså, at en række tv-stationer – for ikke at sige dem alle sammen – ikke har mulighed for at sende pr. 1. marts 1989. Der er altså en række tv-stationer, som kommer i klemme med både økonomi og personale.

Hvorfor vil Socialdemokratiet og hr. Helge Mortensen ikke længere være med til at legalisere reklamer pr. 1. marts ved at tilslutte sig Fremskridtspartiets forslag?

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg kan ikke dy mig for at undre mig over den store kærlighed, som Socialdemokratiet pludselig røber over for reklamefinansiering af lokal-radio, lokal-tv, og hvad det nu alt sammen hedder.

Jeg vil da godt – da jeg jo tidligere sammen med hr. Helge Mortensen har fremsat forslag om støtteordninger til de svagere lokalstationer – spørge hr. Helge Mortensen, om Socialdemokratiet fuldkommen har givet sig over til reklamefinansieringen. Har man fuldkommen opgivet at hjælpe i hvert fald de lokal-tv-stationer, som måske ikke kan få så mange reklamepenge eller slet ikke ønsker at få reklamepenge, så de kan overleve trods kommerialiseringen af de øvrige lokal-tv-stationer?

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Til hr. Behnke vil jeg gerne sige, at den presmeddelelse – som er citeret korrekt – er fra før samrådet. Det, der skete under samrådet og uden for udvalgsdøren umiddelbart efter over for pressen var, at kommunikationsministeren sagde, at regeringen ville fremsætte et forslag

snarest muligt og i god tid inden 1. marts 1989. Jeg er enig med hr. Behnke i, at det mere er på høje tid, end det er i god tid, at forslaget bliver fremsat.

Jeg forstår godt, at Fremskridtspartiet fremsætter dette forslag, fordi hr. Behnke føler, at Fremskridtspartiet har en aftale med regeringen på det her område, men Fremskridtspartiets forslag er et forslag, der skal virke, indtil en anden lov er vedtaget – det står i bemærkningerne: »indtil regeringen har besindet sig«. Jeg forstår godt bemærkningerne.

Nu er forslaget her, og hvis vi, hr. Behnke, i udvalget vil sørge for at ekspedere denne lovgivning med samme hastighed som lokalradioen, vil det efter min opfattelse ikke være rimeligt, at vi først vedtager et forslag som hr. Behnkes – som jeg synes i sin afgrænsning i forhold til reklamepolitikken er lidt for diffust – når vi får en egentlig lovgivning fremsat.

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg gerne sige, at så forgabede er vi nu ikke i reklamer. Jeg nævnede i øvrigt også i mit indlæg, at vi hellere havde set andre ting.

Jeg vil også gerne sige, at vi faktisk mener, at der fortsat burde være, både for radio og for tv, en anden form for finansiering sideløbende med reklamefinansieringen. Jeg vil gerne nu bebude en af de overvejelser, vi umiddelbart har, efter at man i sommer gav dagspressen en præferencetilling til ejerskabet og beslutningsforholdene på lokalradio- og -tv-stationer. Tv- og radiostationer kunne gives samme favorable økonomiske betjening, som dagspressen får af Post- og Telegrafvæsenet. Jeg tænker her på en væsentlig reduktion i de afgifter, som radio- og tv-stationer skal betale til P & T for forbindelser og til telefonselskaberne for kabelforbindelser. Det vil efter min opfattelse være et værdifuldt supplement til den reklamefinansiering, som finder sted, og den mulighed vil vi meget gerne have vurderet.

Jeg vil gerne sige, at der ikke er noget nyt i den holdning. Jeg vil gerne have lov til at bringe et lille citat fra Folketingets forhandlinger 1987-88, 2. samling, sp. 619. Jeg sagde ved førstebehandlingen: »Socialdemokratiet vil altså positivt medvirke til, at vi får en løsning på problemerne nu.«

Jeg vil sige med det samme, at spørgsmålet om, at reklamefinansiering indgår i forslaget, forholder vi os til på den måde, at det acceptere-